

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Karla Ulíka ve věci

žalobce: **J. H.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyněm
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 2. 2. 2022, č. j. 069469/2020/KUSK,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kolín ze dne 23. 3. 2020, č. j. MUKOLIN/OD 33079/20-hru (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon

o silničním provozu), ve znění zákona č. 285/2018 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty žalobcovy námitky a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů ke dni 3. 1. 2020 byl potvrzen.

2. Žalobce v žalobě namítá, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky. Upozorňuje, že v odvolání napadal způsobilost podkladů, na jejichž základě byly zaznamenány body do jeho bodového hodnocení, avšak žalovaný neshledal důvod se touto námitkou zabývat. Správní orgány přitom v námitkovém řízení běžně posuzují způsobilost jednotlivých podkladů, což žalobce dovozuje z několika správních rozhodnutí v obdobných věcech. S ohledem na zásadu legitimního očekávání a zásadu rovnosti před zákonem považuje žalobce za nepřijatelné, aby tytéž správní orgány s odlišnou místní příslušností rozhodovaly zcela odlišně.
3. Žalobce dále brojí proti názoru žalovaného, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení policie o spáchání přestupku. Dle žalobce nejsou tato oznámení dostatečným důkazem a je třeba je vždy porovnat s rozhodnutími, kterých se týkají. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo z vůli orgánu veřejné moci. Žalobce připustil specifičnost rozhodnutí vydaného v blokovém (příkazním) řízení, dle jeho názoru však ani u něj nelze omluvit jeho případné zákonné nedostatky. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. Podle žalobce navíc nelze z pouhého podpisu na pokutovém bloku dovozovat, že by přestupce udělil souhlas s takovým způsobem projednání přestupku a s věcnou správností rozhodnutí, na kterou musí dbát správní orgán.
4. Žalobce dále namítá nedostatky pokutových bloků ze dne 9. 5. 2015, 27. 1. 2016, 30. 1. 2017 a 3. 1. 2020. Z pokutového bloku musí být podle žalobce patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. Nepostačí tak popis „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“, neboť je třeba odlišit porušení § 4 písm. c), § 18 odst. 3 a odst. 4 zákona o silničním provozu. Za dostatečnou žalobce nepovažuje ani specifikaci porušení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu slovy „*telefonování za jízdy*“, protože z uvedeného nevyplývá, zda řidič netelefonoval pouze prostřednictvím sady handsfree. Konečně musí být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno. Dle žalobce nepředstavují předmětné pokutové bloky způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, protože v nich není konkrétně vymezeno protiprávní jednání a není z nich bez důvodných pochybností patrné komu, kdy, kde, za jaký přestupek, kým a v jaké výši byla pokuta uložena.
5. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě uvádí, že správní orgán I. stupně byl v námitkovém řízení povinen zkoumat pouze otázku, zda byl záznam bodů proveden na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku a zda byl za jednotlivé přestupky zapsán správný počet bodů. Žalovaný dále upozorňuje, že žalobce podal pouze blanketní odvolání a své žalobní námitky koncipoval zcela obecně bez vztahu ke konkrétním pokutovým a příkazním blokům, přičemž nijak nespecifikoval důvody, pro které by nebylo možné daná rozhodnutí považovat za způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

II. Skutková zjištění z obsahu správního spisu

6. Dne 9. 1. 2020 bylo žalobci doručeno oznámení správního orgánu I. stupně, že ke dni 3. 1. 2020 dosáhl v bodovém hodnocení řidiče 12 bodů. Podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu byl žalobce vyzván k odevzdání řidičského průkazu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. N.

7. Žalobce následně podal proti všem záznamům bodů v registru řidičů námitky, přičemž požadoval, aby správní orgán I. stupně opatřil kopie všech pravomocných rozhodnutí, která byla podkladem pro jejich zápis.
8. Z výpisu z bodového hodnocení řidiče vyplývá, že za přestupky ze dne 30. 11. 2014, 27. 1. 2016, 30. 1. 2017, 22. 5. 2017 a 12. 3. 2019 byly žalobci zaznamenány pokaždé 2 body a za přestupky ze dne 18. 4. 2014, 9. 5. 2015, 16. 8. 2018 a 3. 1. 2020 byly žalobci zaznamenány pokaždé 3 body. Ke dni 28. 1. 2017 a 23. 5. 2018 byly žalobci odečteny pokaždé 4 body. Posledním ze spáchaných přestupků, tj. dne 3. 1. 2020, žalobce dosáhl v bodovém hodnocení řidiče maximálního počtu 12 bodů.
9. Správní orgán I. stupně si v průběhu správního řízení opatřil mj. následující podklady:
10. Oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje ze dne 11. 5. 2015 (dále jen „oznámení ze dne 11. 5. 2015“) podle kterého žalobce dne 9. 5. 2015 porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o 30 km.h⁻¹ a více. Součástí správního spisu je též příslušný pokutový blok ze dne 9. 5. 2015, č. C 1537826.
11. Oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje ze dne 28. 1. 2016 (dále jen „oznámení ze dne 28. 1. 2016“) podle kterého žalobce dne 27. 1. 2016 porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o méně než 30 km.h⁻¹. Součástí správního spisu je též příslušný pokutový blok ze dne 27. 1. 2016, č. L 0400377.
12. Oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje ze dne 31. 1. 2017 (dále jen „oznámení ze dne 31. 1. 2017“), podle kterého žalobce dne 30. 1. 2017 porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 téhož zákona, neboť při řízení motorového vozidla držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Součástí správního spisu je též příslušný pokutový blok ze dne 30. 1. 2017, č. K 0118243.
13. Oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje ze dne 6. 1. 2020 (dále jen „oznámení ze dne 6. 1. 2020“) podle kterého žalobce dne 3. 1. 2020 porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h⁻¹ a více. Součástí správního spisu je též příslušný příkazový blok ze dne 3. 1. 2020, č. S 2791266.
14. Dne 23. 3. 2020 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, jímž zamítl žalobcovy námitky a potvrdil záznam 12 bodů dosažených v bodovém hodnocení řidiče ke dni 3. 1. 2020. V odůvodnění uvedl, že jednotlivá oznámení o přestupku a pravomocná rozhodnutí představují způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
15. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání, které ani na výzvu správního orgánu I. stupně nedoplnil.
16. Dne 2. 2. 2022 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, v němž se ztotožnil se závěrem správního orgánu I. stupně, že jednotlivá pravomocná rozhodnutí představují způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. N.

III. Posouzení věci soudem

17. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud v souladu s § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, jimiž je podle § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. vázán.
18. Soud o žalobě rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání. Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
19. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu *„[n]esouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.“* Podle odst. 3 téhož ustanovení *„[s]hledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.“*
20. Soud s ohledem na značnou obecnost žalobní argumentace předesílá, *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty“* [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78].
21. Otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018 - 40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017 - 23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019 - 32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017 - 62, či ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019 - 42]. Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V projednávané věci soud neshledal žádný důvod, aby se od dosavadní rozhodovací praxe odchýlil.
22. Jde-li o zpochybnění skutečností obsažených v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na jejichž základě bylo provedeno hodnocení dosaženého počtu bodů a jejich následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém či příkazním řízení), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového či příkazního bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem řádně projednán, a tedy že existuje

právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, č. 2145/2010 Sb. NSS).

23. V posuzované věci správní orgány postupovaly v souladu s uvedenou judikaturou a vyžádaly si kopie příslušných pokutových a příkazových bloků. Postavily tak najisto, že údaje uvedené ve výpisu z bodového hodnocení žalobce odpovídají skutečností uvedeným v oznámeních o uložení pokuty a pravomocných rozhodnutích správních orgánů, na jejichž základě byly body zaznamenány.
24. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nečitelnosti, nesrozumitelnosti či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011 - 87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016 - 49). Při zohlednění specifík blokového a příkazního řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39). Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v pokutovém či příkazním bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě (včetně označením místa a času jeho spáchání), že nebude zaměnitelné s jiným jednáním.
25. V tomto rozsahu soud provedl přezkum náležitostí žalobcem zpochybňovaných pokutových a příkazových bloků ze dne 9. 5. 2015, 27. 1. 2016, 30. 1. 2017 a 3. 1. 2020:
26. Pokutový blok ze dne 9. 5. 2015 (připojený k oznámení ze dne 11. 5. 2015) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, bydliště a číslo občanského a řidičského průkazu), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „9. 5. 2015, 14:54, D11 km 48 směr Praha, § 18 odst. 3 z. č. 361/2000 Sb., překročil nej. dov. rychlost 130/172/166, RZ X.“ Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 1 500 Kč a podpis přestupce s uvedením data a místa.
27. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce 9. 5. 2015 ve 14:54 hodin na 48. km dálnice D11 ve směru na Prahu překročil nejvyšší dovolenou rychlost na dálnici o 30 km.h⁻¹ a více, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona. Popis skutku („§ 18 odst. 3 z. č. 361/2000 Sb., překročil nej. dov. rychlost 130/172/166“) nezavdává pochyb o tom, že žalobce svým jednáním porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, podle kterého smí jet řidič na dálnici rychlostí nejvýše 130 km.h⁻¹. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku konkrétní pozemní komunikací včetně bližší specifikace podává dostatečně jasnou informaci o tom, že za místo spáchání je považována pozemní komunikace. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho občanského i řidičského průkazu a na jeho podpis pod pokutovým blokem je rovněž zřejmé, s jakým subjektem bylo při sepsání bloku jednáno, a tedy že daný blok je podkladem pro záznam právě vůči žalobci. Oprávněná úřední osoba je na pokutovém bloku označena razítkem se služebním číslem a podpisem, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

28. Pokutový blok ze dne 27. 1. 2016 (připojený k oznámení ze dne 28. 1. 2016) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, bydliště a číslo občanského a řidičského průkazu), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „14:40, 27. 1. 16, D1 směr Brno 160 km, řidič porušil § 18 odst. 3 z. č. 361/2000 Sb. RJ 130/158/153 km/hod.“ Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 500 Kč a podpis přestupce s uvedením data a místa.
29. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 27. 1. 2016 ve 14:40 hodin na 160. km dálnice D1 ve směru na Brno překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o méně než 30 km.h⁻¹, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona. Popis skutku („řidič porušil § 18 odst. 3 z. č. 361/2000 Sb. RJ 130/158/153 km/hod.“) nezavdává pochyb o tom, že žalobce svým jednáním porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, podle kterého smí jet řidič na dálnici rychlostí nejvýše 130 km.h⁻¹. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku konkrétní pozemní komunikací včetně bližší specifikace podává dostatečně jasnou informaci o tom, že za místo spáchání je považována pozemní komunikace. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho občanského i řidičského průkazu a na jeho podpis pod pokutovým blokem je rovněž zřejmé, s jakým subjektem bylo při sepsání bloku jednáno, a tedy že daný blok je podkladem pro záznam právě vůči žalobci. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena razítkem se služebním číslem a podpisem, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
30. Pokutový blok ze dne 30. 1. 2017 (připojený k oznámení ze dne 31. 1. 2017) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, bydliště a číslo občanského a řidičského průkazu), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c 1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „dne 30. 1. 2017 v 13:20 hod. X → V. 7/1c zč 361/200 Sb. – při řízení držel v ruce hovorové zařízení RZ X.“ Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 500 Kč a podpis přestupce s uvedením data a místa
31. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 30. 1. 2017 ve 13:20 hodin na 194. km dálnice D1 ve směru na V. porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, neboť jako řidič osobního automobilu registrační značky X používal za jízdy hovorové zařízení, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 téhož zákona. Není pravdou, že by byl skutek popsán jen zkratkovitě slovy „telefonování za jízdy“. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c 1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku konkrétní pozemní komunikací včetně bližší specifikace podává dostatečně jasnou informaci o tom, že za místo spáchání je považována pozemní komunikace. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho občanského i řidičského průkazu a na jeho podpis pod pokutovým blokem je rovněž zřejmé, s jakým subjektem bylo při sepsání bloku jednáno, a tedy že daný blok je podkladem pro záznam právě vůči žalobci. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena razítkem s funkcí a jménem i příjmením, takže je

jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

32. Příkazový blok ze dne 3. 1. 2020 (připojený k oznámení ze dne 6. 1. 2020) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, bydliště a číslo občanského a řidičského průkazu), popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání je specifikováno následovně: „3. 1. 2020, 12:14 hodin, X, RZ: X, § 18 odst. 4 zč 361/2000 Sb., porušení povolené rychlosti, 50/83/80 km/h.“ Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 1 500 Kč a podpis přestupce s uvedením data a místa.
33. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 3. 1. 2020 ve 12:14 hodin překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h⁻¹ a více, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona. Není pravdou, že by byl skutek popsán jen zkratkovitě slovem „rychlost“. Popis skutku („porušení povolené rychlosti, 50/83/80 km/h“) nezavdává pochyb o tom, že žalobce svým jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, podle kterého smí jet řidič v obci rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku konkrétní pozemní komunikací včetně bližší specifikace podává dostatečně jasnou informaci o tom, že za místo spáchání je považována pozemní komunikace. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho občanského i řidičského průkazu a na jeho podpis pod pokutovým blokem je rovněž zřejmé, s jakým subjektem bylo při sepsání bloku jednáno, a tedy že daný blok je podkladem právě pro záznam vůči žalobci. Oprávněná osoba je na příkazovém bloku označena razítkem se služebním číslem a podpisem, takže je jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný příkazový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
34. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žalobní body vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem pokutových bloků nejsou důvodné. Pro úplnost soud podotýká, že ve vztahu k ostatním pravomocným rozhodnutím správních orgánů, na jejichž základě byly zaznamenány body do žalobcova bodového hodnocení, žalobce ničeho nenamítal, a proto se soud jejich formálními a obsahovými náležitostmi nezabýval (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
35. Pokud jde námitku týkající se legitimního očekávání, soud konstatuje, že z žalobcem odkazovaných správních rozhodnutí, která jsou soudu známa z jeho úřední činnosti (srov. rozsudky Krajského soudu v Praze ze dne 8. 3. 2022, č. j. 51 A 128/2020 - 48, a ze dne 25. 8. 2022, č. j. 51 A 36/2021 - 63), nelze vysledovat ustálenou správní praxi, jež by žalobci zakládala legitimní očekávání, že bude rozhodnuto v jeho prospěch (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019 - 42, odst. 21–22). Soudu ostatně ani není zřejmé, jaké konkrétní očekávání žalobce v tomto směru měl, tedy vyjma samotné skutečnosti, že by měla být respektována ustálená (leč blíže nespecifikovaná) praxe.
36. Neobstojí rovněž žalobcův nesouhlas se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových (příkazových) bloků přestupce aproboval jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém (příkazním) řízení. Žalobce v tomto postupu spatřuje snahu správních orgánů přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na něj. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podmíněno právě

souhlasem přestupce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Svým podpisem tak žalobce vlastně správnost pokutového bloku schvaluje. Podpis pokutového bloku rozhodně není pouhou formalitou, neboť teprve okamžikem podpisu je vydáno rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 - 81). Naopak přestupce svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně právně kvalifikován. Pokud má přestupce za to, že údaje na předmětném pokutovém bloku nejsou správné (např. se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový blok podepsat. V případě absence podpisu nedojde k vydání rozhodnutí v blokovém řízení a přestupek bude třeba řešit ve standardním přestupkovém řízení. Podepsal-li však žalobce pokutový blok, přestože měl za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později komunikovaná výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku k zápisu bodů do evidenční karty řidiče.

IV. Závěr a náklady řízení

37. S ohledem na výše uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I).
38. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. ledna 2023

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. N.